

Dosar nr.2/P/2014

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 6P

Ședința publică din 25 iunie 2014

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului procuror M.M. din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial B., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentanți, inspectori judiciari C.A.L. și G.I. și pârâtul procuror M. M., personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, pârâtul, în temeiul art.413 alin 2 Cod procedură civilă a solicitat suspendarea judecării cauzei până la soluționarea dosarului nr. ____/P/2014, înregistrat la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Asupra cererii formulate de pârâtul procuror, Secția s-a pronunțat la același termen de judecată, printr-o încheierea de ședință separată, conform dispozițiilor art.414 Cod procedură civilă, care reglementează în mod expres că o astfel de cerere se soluționează prin încheiere și nu prin hotărâre.

Nemaifiind alte cereri de formulat, ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților la dezbateri.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, pe fondul cauzei, arată că acțiunea disciplinară a fost exercitată față de domnul M. M., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial B., în sarcina acestuia reținându-se săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată. Având în vedere comportamentul pârâtului procuror, necorespunzător statutului de magistrat, care a fost pe larg expus în acțiunea disciplinară și confirmat de probele administrate în cauză, solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea față de pârât a uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din aceeași lege, pentru comiterea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit. a) din Legea 303/2004.

Pârâtul procuror, solicită respingerea acțiunii disciplinare exercitate de Inspekția Judiciară împotriva sa, ca nefondată. Arată că, în ceea ce privește sesizarea Secției pentru procurori, criticile sale vizează atât aspecte de nelegalitate cât și de netemeinicie, care au fost deja expuse în întâmpinare și din acest motiv nu le mai reiterează, însă învederează un nou aspect de nelegalitate, respectiv temeiul de drept în baza căruia s-a început cercetarea disciplinară împotriva sa nu este cel prevăzut de art.45 alin.7 din Legea 317/2004.

Referitor la aspectul de nelegalitate, arată că cercetarea disciplinară s-a început împotriva sa și pentru faptul că a formulat plângeri și sesizări, care nu s-au confirmat, conduita sa fiind calificată de către Inspekția Judiciară drept abatere disciplinară.

Susține că un alt aspect de nelegalitate vizează imparțialitatea, obiectivitatea Inspekției Judiciare, întrucât se poate observa cu ușurință că cercetarea disciplinară s-a început nu doar pentru aspectele sesizate de agentul de poliție Ș.C. ci și pentru alte fapte.

De asemenea, mai indică un aspect de nelegalitate, respectiv traseul urmat de proces verbal întocmit cu ocazia incidentului din data de 12.11.2012 în loc să ajungă

[REDACTED] [REDACTED]
la Inspecția Judiciară a ajuns la Parchetul General, pentru o faptă penală, și s-a reîntors la Inspecția Judiciară, pentru o abatere disciplinară.

Referitor la abaterea disciplinară reținută în sarcina sa, prin care Inspecția Judiciară a încercat să acrediteze ideea unui comportament necorespunzător, în acest sens la dosar fiind atașat un proces verbal în care se arată că ar fi consumat băuturi alcoolice și că le-ar fi cerut celor doi polițiști chemați prin serviciul 112 să facă cercetările cu privire la spargerea autoturismului său, pârâtul a arătat că nu are cunoștință despre acest proces verbal, întrucât așa cum rezultă din adresa emisă de poliție, nu s-a făcut dovada că acest proces verbal i-ar fi fost comunicat, respectiv că a luat cunoștință de conținutul acestuia. Pârâtul susține că acest proces verbal îl denigrează, în ceea ce privește conduita sa, întrucât nu a mai consumat alcool de 10 ani și arată că ar trebui să facă rost de acesta, pentru a-l contesta în instanță și pentru a formula o plângere penală împotriva persoanelor care se fac vinovate.

Susține că un alt aspect care ridică mari semne de întrebare este împrejurarea în care au fost conexate cele două dosare, pârâtul învederând că nu înțelege de ce s-a prelungit termenul de soluționare în dosarul având ca obiect sesizarea agentului de poliție Ș.C., atâta timp cât sesizarea acestuia putea fi soluționată în termen de 45 de zile.

Cu privire la celelalte aspecte de nelegalitate arată că este inadmisibil ca printr-un răspuns la întâmpinare să se îndrepte o eroare materială strecurată cu privire la perioada în care s-au făcut verificările prelabile. Pârâtul susține că s-a făcut o verificare, care s-a corectat până în noiembrie, dar despre dosarul penal nr. _____, care se afla la parchet, nu s-a făcut nicio vorbire în prima rezoluție de cercetare disciplinară, deși, la data de 12 noiembrie, când s-a început cercetarea disciplinară, doamna R. a fost informată cu privire la așa zisul incident de la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., până la acea dată neavând niciun indiciu pentru a începe cercetarea disciplinară.

Referitor la cele afirmate de agentul de poliție Ș.C., arată că, așa cum rezultă din adresa emisa de Poliția Orașului P., nu a fost înregistrat nici măcar în Registrul de intrare – ieșire, pârâtul fiind cel care a reclamat la IPJ - I. comportamentul nedemn al acestui polițist, care a fost atenționat de către Biroul control intern cu privire la modul în care și-a exercitat atribuțiile de serviciu, motiv pentru care nu înțelege de ce a ajuns astăzi în fața Secției, pentru a se disculpa pentru ceva ce nu a făcut. Susține că nu a avut nici măcar un dialog cu acel polițist, dimpotrivă agentul de poliție Ș.C. i s-a adresat: „ce bă dacă ești procuror... toată lumea trebuie să stea drept în fața ta”. De asemenea, a arătat că dacă Inspekția Judiciară ar fi efectuat cercetarea disciplinară într-un mod imparțial ar fi cerut în termen util înregistrările cu imaginile video din camera ofițerului de serviciu și astfel s-ar fi putut constata că nu a existat nicio discuție cu acest domn polițist.

Paratul a mai invocat modul imparțial al Inspekției Judiciare, respectiv a arătat că ceilalți domni procurori, martori în cauza, au încălcat termenele de soluționare a cauzelor, însă pentru aceștia fapta nu constituie nicio abatere disciplinară.

Referitor la incidentul din data de 12.11.2012 a arătat că s-a prezentat la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., urmare a admiterii cererii de consultare a dosarului. După studierea dosarului, relevă că a constatat că în decurs de 8 luni de zile, nu s-a făcut decât o ordonanță de delegare a organelor judiciare, împrejurare față de care a întrebat-o pe doamna procuror „doamnă, dar în dosar nu s-a făcut nimic, absolut nici un act”. Aceasta i-a spus să facă cerere scrisă. Apoi a întrebat-o: „doamnă de ce m-ai mințit cu acest dosar?”, fără să primească niciun răspuns. Susține că, în aceste împrejurări, colegul de birou al doamnei procuror s-a ridicat de pe scaun și l-a întrebat: „ai terminat de consultat dosarul?... că noi avem la arestare... te iau de mână și te dau afară”. Ulterior a venit doamna R. I., iar apoi a venit și domnul S.B. cu care învederează că a avut un schimb de replici, respectiv acesta l-a întrebat: „cine ești tu?”. Față de modalitatea în care a fost întrebat susține că i-a spus „cine ești

tu? sau „cum mă numesc?”. I-a spus că este procurorul M. M. de la DIICOT și este parte vătămată într-un dosar și a venit să consulte dosarul și așteaptă să semneze procesul verbal de consultare a acelui dosar. I-a spus: „domnule, dumneavoastră știți cum subalternii dumneavoastră își duc la îndeplinire sarcinile de serviciu?. Nu s-a referit la profesionalism, ci la faptul că în acel dosar de 8 luni de zile nu se făcuse absolut nimic.

Atunci, dumnealui iritat, a spus: „lasă că te fac eu pe tine parte vătămată”.

Cu privire la cele reținute de către Inspecția Judiciară, respectiv că am afirmat că „eu arestam d-aștia ca voi”, susține că în realitate a spus: „când eram ca voi, eu arestam și făceam și de serviciu cu petenții, dar nu aveam acest comportament care-l aveți dumneavoastră acum”. Infirmă faptul că ar fi spus că sunt procurori de duzină, INM-isti, iar doamnei procuror R.I. „nu te uiți la tine cum arăți”. Precizează că, așa cum a reținut Inspecția Judiciară, ar fi existat doar un monolog față de cei 4 procurori, și dumnealor nu au vorbit absolut nimic.

Cu privire la procesul verbal întocmit de doamna procuror C.P. susține că la dosarul cauzei se află alt proces-verbal decât cel care i-a fost dat să-l semneze. Susține că, au fost 2 procese verbale și într-adevăr a spus „față de această greșală strecurată în procesul verbal, nu-l pot semna, m-am săturat de atâtea greșeli pe care le-ați făcut în activitate”. L-a îndoit și a zis „îl iau și pe ăsta, voi sesiza Inspecția Judiciară cu privire la aceste aspecte, chiar nu v-ați dat deloc interesul”.

Susține că s-a uitat de dimineată pe dosar și nu a văzut acel proces verbal care i-a fost smuls din mână. Este la dosar un proces-verbal, dar este cu totul altceva.

De asemenea, mai arată că a formulat o cerere de recuzare a doamnei procuror C.P. și, incredibil, respingerea cererii de recuzare și rezoluția din acel dosar s-au dat în aceeași zi, poate la aceeași oră, sau cu 2 minute înainte, deci pe 14.11. 2012.

În consecință, arată că solicitarea formulată de către Inspecția Judiciară este nefondată pentru aspectele de nelegalitate și netemeinicie învederate. Susține că i-au

[REDACTED] [REDACTED]

fost încălcate toate drepturile, iar în timpul cercetării disciplinare nu i-au fost verificate toate apărările. Faptul că a făcut plângeri și sesizări nu poate fi constitui abatere disciplinara, atâta timp cât nu a făcut altceva decât sa-si exercite un drept fundamental prevăzut de Constituție, ci dimpotrivă reprezintă un abuz din partea Inspecției Judiciare, care a și tergiversat foarte mult soluționarea cauzei privind sesizarea agentului de politie Ș.C., până când a sosit sesizarea de la Parchetul General, între Inspecția Judiciară și Parchetul de pe lângă Tribunalul B., cu privire la acest incident existând o comunicare permanentă. Pentru aceste motive solicita respingerea acțiunii disciplinare, ca nefondată.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr. 2/P/2014, Inspecția Judiciară - Direcția de Inspecție Judiciară pentru procurori a solicitat, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului procuror M.M. din cadrul Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial B. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în aceea că, în afara exercitării atribuțiilor de serviciu a efectuat manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției.

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență, s-a reținut că, în perioada octombrie 2011 – noiembrie 2013, pârâtul procuror M.M. și-a declinat calitatea de

procuror în relațiile cu organele de urmărire penală, cu prilejul instrumentării unor cauze în care avea calitatea de parte vătămată, împrejurări în care, în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, a avut manifestări neconforme statutului de magistrat, prin care a urmărit să influențeze modul de instrumentare și soluționare a acestor cauze, de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției. De asemenea, în sarcina sa s-a mai reținut că, la data de 12.11.2013, în timp ce s-a prezentat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., camera 308, pentru a studia dosarul penal nr. ____/P/2013, în care avea calitatea de parte vătămată, a adoptat o conduită neconformă statutului de magistrat, de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției. Inspecția Judiciară a apreciat că faptele pârâtului procuror constituie abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 47 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării disciplinare a fost administrată proba cu înscrisuri, proba cu martori și a fost audiat pârâtul procuror.

În cursul cercetării judecătorești, pârâtul procuror a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea, ca nefondată, a acțiunii disciplinare. A criticat rezoluția nr. ____/IJ/____/DIP/2013, invocând atât motive de nelegalitate cât și de netemeinicie.

Astfel, a arătat că sesizarea Secției pentru procurori este nelegală întrucât aspectele sesizate de polițistul Ș.C. nu au fost supuse unei verificări prealabile, atâta timp cât „perioada supusă verificării prealabile este octombrie 2011 – ianuarie 2013” iar aspectele sesizate vizează data de 02.08.2013, fiind astfel încălcate prevederile art. 45 alin 3 din Legea nr. 317/2004.

Un alt motiv de nelegalitate constă în aceea că „începerea cercetării disciplinare” s-a dispus și pentru alte aspecte, care exced sesizării formulate de

[REDACTED] polițistul Ș.C. și pentru care nu există sesizare din oficiu, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 14 alin. 3 și 4 din Regulamentul privind normele de efectuare a inspecției judiciare.

Un alt motiv de nelegalitate constă în aceea că întreaga cercetare disciplinară efectuată de către inspectorii judiciari desemnați în cauză s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Regulamentul privind normele de efectuare a inspecției judiciare referitoare la „atitudinea obiectivă, echidistantă și neutră” de care aceștia ar fi trebuit să dea dovadă, arătând că, așa cum rezultă din însăși rezoluția din 25.02.2014 a Inspecției Judiciare, cu toate că „aspectele constatate constituie încălcări ale normelor sau regulamentelor” procurorii inspectori nu au procedat conform art. 14 alin. 3 și 4 din Regulamentul privind normele de efectuare a inspecției judiciare. În concret, a fost invocată lipsa de reacție a procurorilor inspectori relativ la modul în care alți procurori respectă dispozițiile legale.

Un alt motiv de nelegalitate invocat constă în aceea că verificările efectuate ca urmare a sesizării procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-au realizat cu încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Regulamentul privind normele de efectuare a inspecției judiciare, întrucât „rezoluția” procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate fi un mod de sesizare, astfel cum prevede literatura de specialitate, respectiv în materie civilă modul de sesizare îl constituie cererea de chemare în judecată.

Un alt motiv de nelegalitate constă în aceea că situația de fapt din rezoluția din 25.02.2014 este diferită de situația de fapt reținută prin rezoluția din 12.11.2013, prin care s-a început cercetarea disciplinară, respectiv nu corespunde perioada supusă verificărilor (octombrie 2011 – ianuarie 2013, reținută în rezoluția din 12.11.2013 și octombrie 2011 – noiembrie 2013, reținută în rezoluția din 25.02.2014) și nu corespund nici faptele pentru care s-a dispus începerea cercetării disciplinare. Astfel, a precizat că perioada ianuarie 2013 - noiembrie 2013 nu apare „în nicio rezoluție de

începere a cercetării disciplinare pentru pretinse fapte săvârșite în această perioadă”, fiind astfel încălcate dispozițiile art.24 din Regulamentul privind normele de efectuare a inspecției judiciare.

Tot sub aspectul nelegalității mai susține faptul că procurorii inspecitori au efectuat cercetarea disciplinară cu încălcarea dispozițiilor art. 46 alin. 1 din Legea nr. 317/2004, respectiv, i-au respins „de plano” toate apărările formulate în cauză.

A criticat rezoluția Inspecției Judiciare și sub aspectul netemeinicieii, susținând că probele administrate în cauză nu confirmă abaterea disciplinară reținută în sarcina sa de către Inspecția Judiciară. Susține că nu se face vinovat de săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

La termenul din data de 16.04.2014 pârâtul a invocat două excepții, respectiv: încălcarea dreptului la apărare și încălcarea normelor de procedură referitoare la întocmirea rezoluției din data de 12.11.2013 și a tuturor actelor de procedură subsecvente acestuia, efectuate în cadrul cercetării disciplinare. Secția a respins excepțiile invocate pentru considerentele reținute în încheierea de ședință din data de 16.04.2014.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 270 Cod procedură civilă pârâtul procuror s-a înscris în fals față de procesul – verbal datat 10.12.2013, trimis pe fax la data de 09.12.2013 (fila 109) și față de procesul – verbal datat 10.12.2013 (fila 110), împrejurare față de care Secția a dispus emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea efectuării de cercetări față de inspectorii judiciari E. R. și Ș.T.D. sub aspectul infracțiunii de fals iar față de doamna inspector E. R. și sub aspectul infracțiunii de abuz în serviciu, pârâtul invocând modul necorespunzător de adoptare de către aceasta a rezoluției din data de 12.11.2013.

De asemenea, la același termen de judecată, pârâtul, în conformitate cu

[REDACTED] [REDACTED]
dispozițiile art.237 alin 5 Cod procedură civilă, a mai solicitat să se dispună, în condițiile legii, măsuri asiguratorii asupra calculatorului pe care a fost tehnoredactat procesul – verbal datat 10.12.2013, în vederea asigurării dovezilor, cerere respinsă de către Secție.

La termenul din data de 21.05.2014 a fost audiat pârâtul procuror.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială, constând în audierea martorilor T.A., I.R.A., B.M., S.B.S., C.M.P. și R.F. .

Din analiza materialului probator administrat în cauză, relativ la sesizarea agentul principal de poliție Ș.C., Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

Pârâtul își desfășoară activitatea ca procuror în cadrul Serviciului Teritorial B. al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

La data de 06.08.2013 agentul principal de poliție Ș.C. din cadrul Poliției Orașului P. a sesizat o serie de aspecte în legătură cu conduita pârâtului M. M., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial B., fapte săvârșite în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale, ori prestigiului justiției. Sesizarea agentului principal de poliție Ș.C. a fost înregistrată la Inspekția Judiciară la data de 29 august 2013, sub nr. ____/IJ/____/DIP/2013.

În cadrul sesizării, agentul principal de poliție Ș.C. a arătat că, la data de 10 iunie 2013, a primit spre soluționare dosarul penal nr. _____ privind plângerea formulată de M. M., prin care a sesizat faptul că, la data de 07.06.2013, în jurul orelor 07.20, în timp ce se deplasa cu autoturismul pe raza Orașului P., șoferul altui autoturism , căruia nu i-a permis să intre în fața sa, i-a adresat injurii, apoi a coborât din autoturism și l-a agresat fizic.

A precizat că, în cadrul cercetărilor efectuate în cauză, a identificat autorul faptei și persoanele care-l însoțeau. Acesta a negat săvârșirea faptei, arătând că,

[REDACTED] [REDACTED]

dimpotrivă, M.M. a fost cel care i-a înjurat, după care i-a amenințat că le arată cine este el. SML I. a eliberat procurorului M.M. certificat medico-legal în care se atestă că nu necesită zile de îngrijiri medicale, specificându-se totodată, că nu a fost victima unei agresiuni fizice. Din adresa Serviciului de criminalistică rezultă că urma papilară ridicată de pe autoturismul reclamantului nu conține suficiente elemente pentru comparații, fiind inaptă.

Agentul principal de poliție Ș.C. a mai arătat că, la data de 16 iulie 2013, procurorul M.M. s-a prezentat la Poliția Orașului P., unde, după ce și-a declinat calitatea de procuror, i-a cerut explicații cu privire la stadiul cercetărilor în dosarul în care avea calitatea de persoană vătămată. Nemulțumit de cele arătate, agentul principal de poliție Ș.C. relevă că procurorul M.M. a început să facă tot felul de presiuni asupra sa, în sensul că dacă nu-i va soluționa favorabil plângerea îl va da afară din poliție și îi va face reclamație la IPJ I.. De asemenea, i-a indicat ce activități se impune a fi efectuate în cauză.

La aceeași dată, în jurul orelor 19.30, în timp ce se afla la domiciliu, agentul principal de poliție Ș.C. a mai arătat că a fost apelat telefonic de către procurorul M.M. care l-a amenințat că îl da afară din poliție, că va face demersurile necesare pentru retragerea avizului de poliție judiciară, discuție care a fost auzită de soția sa, care s-a speriat.

Agentul principal de poliție Ș.C. învederează că la data de 17.07.2013 a fost chemat la IPJ I. –Biroul control intern și i s-a adus la cunoștință că a fost reclamat de către procurorul M. M..

A mai arătat că, la data de 2 august 2013, procurorul M.M. s-a prezentat la sediul Poliției Orașului P., la camera ofițerului de serviciu, unde a solicitat studierea dosarului și întrucât agentul de poliție Ș.C. se afla în trecere și a auzit discuția, a intervenit și i-a comunicat că dosarul se află la IPJ I. –Biroul control intern, împrejurare în care procurorul M.M. a început să-i vorbească pe un ton agresiv,

[REDACTED] [REDACTED]
răstît, amenințându-l din nou că îl da afară din poliție. În aceste împrejurări, agentul principal de poliție Ș.C. relevă că s-a deplasat în clădirea în care se află biroul său, unde a venit și procurorul M. M., care în prezenta colegilor săi a continuat cu aceleași amenințări.(fila 3-4 , vol I). Aceleași aspecte au fost relatate de agentul de poliție Ș.C. în cadrul raportului întocmit la data de 23.09.2013.(fila 33-35 , vol I).

Urmarea sesizării agentului de poliție Ș.C. , Inspekția Judiciară a procedat la efectuarea verificărilor prealabile, care au fost finalizate la data de 11 noiembrie 2013.(fila 84, vol I)

Întrucât s-au conturat indicii de comitere a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată, prin rezoluția din data de 12 noiembrie 2013 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de procurorul M.M. din cadrul DIICOT – Serviciul Teritorial B..(fila 86-96, vol I)

Din cuprinsul rezoluției din data de 12 noiembrie 2013, prin care s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de procurorul M.M. din cadrul DIICOT – Serviciul Teritorial B., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată, rezultă că, în cadrul verificărilor prealabile, pe lângă sesizarea formulată de agentului de poliție Ș.C., au fost supuse verificărilor și alte aspecte, fără să existe vreo sesizare în acest sens sau sesizarea din oficiu a Inspekției Judiciare. În concret, s-a reținut că, în perioada octombrie 2011 – noiembrie 2013, pârâtul procuror M.M. a formulat mai multe plângeri/ sesizări, vizând pretinse fapte penale, care în urma cercetărilor nu s-au confirmat, și care pun în discuție conduita sa, care contravine obligației de rezervă impusă magistraților în exercitarea libertății de exprimare, în considerarea statutului lor, fiind încălcat echilibrul just între dreptul fundamental al individului la respectarea libertății de exprimare, pe de o parte, și interesul legitim al unui stat democratic , de a veghea ca funcția publică să se

conformeze scopurilor enunțate în art.10 paragraful 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pe de altă parte.(fila 86-96, vol. I)

În acest sens, la dosarul cauzei au fost atașate copiile plângerilor penale / sesizărilor formulate de pârâtul procuror, cererile depuse de acesta, adrese emise de organele de poliție / parchet, soluțiile dispuse în respectivele cauze.(fila 15-82).

La data de 21.11. 2013 pârâtului procuror M.M. i-a fost comunicată rezoluția de începerea cercetării disciplinare.

La data de 08.01.2014 pârâtul procuror a studiat probele administrate în cursul verificărilor prealabile și a depus la dosar o declarație, la finalul căreia a solicitat administrarea unor probe, cerere care i-a fost respinsă.

La data de 09.01.2014, precum și la data de 07.02.2014, pârâtului procuror i s-au prezentat probele administrate în timpul cercetării disciplinare, ocazie cu care a precizat că nu mai solicită alte probe (fila 124).

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 07.02.2014.

Cu ocazia audierii în cadrul cercetării disciplinare, pârâtul procuror M.M. a arătat că în toate dosarele indicate în cuprinsul rezoluției din data de 12 noiembrie 2013 a avut calitatea de petent/ persoană vătămată și nu de magistrat. A susținut că a reclamat aceste fapte organelor competente, în virtutea dreptului fundamental prevăzut de art. 51 și următoarele din Constituția României, întrucât a fost victima unor fapte penale sau i s-au încălcat anumite drepturi. Faptul că unele plângeri / sesizări nu s-au confirmat, consideră că nu îi poate fi imputabil, ci, dimpotrivă, organele de urmărire penală au adoptat o atitudine de pasivitate. A învederat că, la data de 09.08.2013, a formulat o sesizare adresată IPJ I. –Biroul control intern, prin care a reclamat faptul că, la data de 02.08.2013 agentul de poliție Ș.C. a avut o atitudine nedemnă față de acesta, în momentul în care s-a prezentat la ofițerul de serviciu pentru a se interesa de stadiul cercetărilor în dosarul nr.____/P/2013. În aceste împrejurări, susține că a aflat că dosarul nr.____/P/2013 a fost înaintat la IPJ

I. –Biroul control intern pentru a se efectua verificări față de agentul de poliție Ș.C. cu privire la sesizarea pe care tocmai a formulat-o.

În fața Secției, a arătat că, la data de 07.06.2013, a depus o plângere penală la Poliția Orașului P., în care a reclamat un incident petrecut în aceeași zi, în trafic, soldat cu agresiune fizică asupra sa, lucrarea fiind repartizată spre soluționare agentului de poliție Ș.C.. Susține că la data de 02.08.2013 s-a deplasat la Poliția Orașului P. , unde a cerut relații ofițerului de serviciu cu privire la dosarul în care avea calitatea de persoană vătămată, fără a uza de calitatea sa de procuror. Învederează că în biroul ofițerului de serviciu a venit agentul de poliție Ș.C., care a avut o atitudine necorespunzătoare, adresându-i-se : „, ce bă, dacă ești procuror toată lumea trebuie să stea drepti în fața ta? Uite că eu nu stau și o să-ți demonstrez cine sunt”. Infirmă orice discuție cu acesta. Față de comportamentul adoptat de agentul de poliție Ș.C. susține că s-a deplasat la șeful Poliției Orașului P., care la îndrumat să se adreseze cu o sesizare scrisă. Astfel, susține că a formulat o sesizare pe care a adresat-o IPJ I. - Biroul control intern.

Prin raportul IPJ I. – Biroul control intern, referitor la rezultatul verificărilor privind sesizarea pârâtului procuror M. M., s-a constatat că, nu există probe sau indicii temeinice care să conducă, dincolo de orice dubiu, la existența faptei semnalate, dubiu care profită polițistului cercetat. Totuși, în vederea evitării pe viitor a unor astfel de incidente și pentru prevenirea săvârșirii unor eventuale abateri disciplinare s-a propus atenționarea agentul de poliție Ș.C. și reperlucrarea cu întreg personalul a prevederilor Codului de deontologie profesională și a Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului. Pentru a adopta această soluție s-a reținut că, la data de 02.08.2013, pârâtul procuror M.M. s-a prezentat la Poliția Orașului P., unde a luat legătura cu ofițerul de serviciu, agentul M. B., căruia i-a solicitat să-i comunice stadiul cercetărilor în dosarul nr. _____/07.06.2013, în care avea calitatea de persoană vătămată. În aceste împrejurări, conform susținerilor pârâtului procuror M.

procuror M. M., în biroul ofițerului de serviciu a sosit agentul de poliție Ș.C., care i s-a adresat într-un mod necorespunzător, folosind următorul limbaj: „Ce bă, profiți de funcția pe care o ai, și ce, toată lumea trebuie să stea drepti în fața ta, uite că eu nu o să stau și îți demonstrez asta ție”. Pârâtul procuror M.M. susține că cu a intrat în polemici cu agentul de poliție Ș.C., însă, în aceeași zi a adus la cunoștința inspectorului D.L. comportamentul adoptat de agentul de poliție Ș.C. la adresa sa.

Agentul de poliție Ș.C. a precizat că nu a avut discuții neprincipiale cu pârâtul procuror, ci doar i-a comunicat că dosarul despre care se interesează se află la Parchetul de pe lângă Judecătoria C. . Susține că pârâtul procuror a fost cel care a început să-l jignească și să-l amenințe că-l dă afară din poliție și să-l acuze că „este pe gheară cu hoții”, împrejurare în care i-a spus că „nu o să stea drepti în fața sa, ca să fie jignit”, după care a plecat.

Din raportul întocmit de agentul M.B., rezultă că, la data de 02.08.2013, în timp ce exercita serviciul pe unitate, la camera ofițerului de serviciu s-a prezentat pârâtul procuror care a solicitat consultarea dosarului nr. ____/2013, moment în care a apărut agentul de poliție Ș.C., căruia pârâtul , pe un ton ridicat, i-a cerut detalii despre cauză. Confirmă că între cei doi a existat o discuție contradictorie, pârâtul adresându-se agentului de poliție Ș.C. pe un ton ridicat. Susține că discuțiile dintre cei doi au continuat și în afara unității de poliție, însă nu cunoaște dacă aceștia și-au adresat reciproc cuvinte jignitoare. Arată că, după incident, pârâtul s-a deplasat la inspectorul D.L. pentru a reclama atitudinea necorespunzătoare a agentului de poliție Ș.C.. (fila 17, vol.I anexă)

Din raportul întocmit de inspectorul D.L., rezultă că, la data de 02.08.2013, fiind împuternicit la comanda unității, s-a prezentat pârâtul procuror M. M., care, pe un ton ridicat, i-a relatat despre comportamentul necorespunzător adoptat de agentul de poliție Ș.C. față de el. Cu privire la acest aspect, arată că l-a îndrumat pe pârâtul procuror să sesizeze în scris incidentul reclamat. Susține că a efectuat personal

verificări cu privire la acest incident, ocazie cu care a constatat că, în biroul ofițerului de serviciu s-a prezentat pârâtul procuror M. M., care s-a interesat despre un dosar, împrejurare în care, între acesta și agentului de poliție Ș.C. a existat o discuție contradictorie, care a continuat și în afara unității, pârâtul folosind un ton ridicat, însă nu cunoaște în ce a constat discuția dintre aceștia. (fila 15-16, vol.I anexă)

Din declarația martorului R.F. rezultă că pârâtul procuror s-a prezentat personal și a depus o petiție prin care a reclamat aspecte legate de comportamentul necorespunzător al unui agent de poliție din cadrul Poliției Orașului P., lucrare care a fost repartizată spre soluționare Biroului control intern.

Cu privire la fapta reclamată la data de 07.06.2013 la Poliția Orașului P. de către pârâtul procuror M. M., care a format obiectul dosarului nr. _____/2013, nr. unic _____/P/2012, repartizată spre soluționare agentului de poliție Ș.C., rezultă că, prin referatul din data de 23.09.2013 organul de cercetare penală a propus neînceperea urmăririi penale, iar prin rezoluția din data de 20.11.2013 procurorul a dispus neînceperea urmăririi penale față de autorul faptei. (fila 101-104, vol.I)

Din adresa emisa de Politia Orașului P. rezulta ca , la data de 02.08.2013, paratul procuror nu figurează înregistrat în registrul de intrare – ieșire al unității.

Referitor la aspectele de nelegalitate invocate de pârâtul procuror în întâmpinarea depusă la dosar, care vizează sesizarea agentului de poliție Ș.C., Secția constată că Inspecția Judiciară, în limitele de competență impuse de art.44 alin 6 și art. 45 alin 3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a efectuat verificările prealabile, împrejurare față de care apărarea pârâtului procuror, cu privire la acest aspect, este neîntemeiată.

Analizând actele dosarului, Secția reține că într-adevăr Inspecția Judiciară, cu ocazia verificările prealabile efectuate în cauză, a procedat la extinderea verificărilor și asupra unor fapte care exced sesizării agentului de poliție Ș.C., împrejurare față de care verificarea prealabilă și implicit cercetarea disciplinară s-a

realizat în afara cadrului legal, fiind încălcate atât prevederile art. 44 alin. 4 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, care prevăd în mod expres care sunt titularii acțiunii disciplinare în cazul abaterilor săvârșite de procurori cât și ale art.45 alin. 2 din același act normativ, în care se arată că, în cazul în care Inspecția Judiciară este titulară a acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza și din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori.

Față de cele constatate, Secția reține că în cauză nu există o sesizare legală cu privire la conduita neconformă a pârâtului procuror referitoare la cercetările declanșate ca urmare a sesizărilor / plângerilor penale formulate de acesta, în urma cărora s-au constituit lucrările /dosarele penale indicate în rezoluția Inspecției Judiciare nr. ____/IJ/____/DIP/2013, din data de 25.02.2014, prin care s-a dispus sesizarea Secției pentru procurori, împrejurare față de care, va fi supusă controlului Secției doar sesizarea agentului de poliție Ș.C., pentru celelalte aspecte acțiunea disciplinară nefiind exercitată în condițiile legii.

Referitor la celălalt aspect de nelegalitate invocat de pârâtul procuror, constând în aceea că întreaga cercetare disciplinară s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Regulamentul privind normele de efectuare a Inspecției Judiciare, Secția, pe baza probelor administrate în cauză, reține că nu s-a făcut dovada faptului că inspectorii judiciari care au efectuat cercetarea disciplinară în cauză, ar fi încălcat aceste dispoziții, prezumția de corectitudine, care guvernează activitatea Inspecției Judiciare nefiind răsturnată. De asemenea, nu poate fi reținută susținerea pârâtului procuror cu privire la faptul că cercetarea disciplinară s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor art.46 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 atâta timp cât Inspecția Judiciară a respins motivat cererile de probațiune formulate de către pârâtul procuror, apreciindu-le ca nefiind utile și pertinente soluționării cauzei. Mai mult, în

vederea respectării dreptului la apărare, toate cererile formulate de către pârâtul procuror au fost analizate de către Secție.

Pe fond, referitor la sesizarea agentului de poliție Ș.C., Secția constată că pe baza probelor administrate în cauză nu s-a făcut dovada că pârâtul procuror M. M., la data de 16 iulie 2013, prevalându-se de calitatea sa de procuror ar fi făcut presiuni asupra agentului principal de poliție Ș.C., în sensul soluționării favorabile a cauzei înregistrate la IPJ I., în care avea calitatea de persoană vătămată. De asemenea, nu s-a făcut dovada faptului că pârâtul procuror ar fi indicat agentului principal de poliție Ș.C. ce activități procedurale se impune a fi efectuate în cauză și nici că acesta l-ar fi amenințat că îl va da afară din poliție sau că va face demersuri pentru retragerea avizului de poliție judiciară.

Într-adevăr, la data de 2 august 2013, pârâtul procuror M.M. s-a prezentat la sediul Poliției Orașului P., la camera ofițerului de serviciu, unde a solicitat studierea dosarului în care avea calitatea de persoană vătămată, ocazie cu care între acesta și agentul de poliție Ș.C. a existat o discuție contradictorie, pe un ton mai ridicat, care a continuat și în afara unității, însă nu s-a confirmat faptul că pârâtul ar fi avut un comportament necorespunzător față de agentul de poliție Ș.C..

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care, cu unanimitate de voturi, va respinge acțiunea disciplinară, privind sesizarea agentului de poliție Ș.C., formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului M.M.– procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizato și Terorism – Serviciul Teritorial B., ca neîntemeiată.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, relativ la sesizarea formulată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta

curte de Casație și Justiție, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 7 ianuarie 2014 Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Inspekția Judiciară cu privire la abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a, l și n din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, săvârșite de procurorul M.M. din cadrul DIICOT – Serviciul Teritorial B., în acest sens înregistrându-se lucrarea nr. __/IJ/_/DIP/2014, care a fost conexată, la data de 28.01.2014, la lucrarea nr. __/IJ___/DIP/2013.(fila 10 vol. II)

În sesizare s-a arătat faptul că, la data de 12.11.2013, în jurul orelor 11.40, procurorul M.M. s-a prezentat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul B. pentru a studia dosarul nr. ____/P/2013, în care avea calitatea de persoană vătămată. A fost primit de procurorul C.M.P., care l-a invitat să ia loc la unul din birourile aflate în camera _____ pentru a putea studia dosarul.

La momentul respectiv, procurorul C.M.P. împreună cu procurorul A.Ț. redactau un referat cu propunere de arestare preventivă în dosarul nr. ____/P/2013, întrucât măsura reținerii urma să expire la orele 17:35.

Procurorul M.M. a studiat dosarul cca. 30 minute, apoi a început să-i reproșeze procurorului C.M.P., pe un ton ridicat și vădit enervat, faptul că trebuia să formuleze cerere de abținere în această cauză și că și-a exercitat necorespunzător atribuțiile de serviciu. Întrucât comportamentul pârâtului a degenerat, tonul folosit de acesta devenind tot mai agresiv, a intervenit inițial procurorul A.Ț., căruia pârâtul i s-a adresat spunându-i că este procuror la DIICOT și că „eu arestam d-ăștia ca tine”. Apoi, alertată de țipetele pe care le auzea a intrat în birou procurorul I.R. care i-a solicitat pârâtului să adopte un comportament civilizat, împrejurare în care acesta i-a reproșat că a intervenit în discuție și pe un ton batjocoritor i s-a adresat „Tu nu vezi cum arăți?”

Le-a reproșat celor trei procurori că sunt procurori „de duzină” și că au dobândit această funcție prin fraudarea examenelor susținute.

Deoarece discuțiile pe ton ridicat au continuat, procurorul B.M., care își desfășura activitatea în camera a sesizat incidentul procurorului șef Secție urmărire penală, S.B., care s-a deplasat la fața locului, unde pe un ton ridicat procurorul M. M., declinându-și calitatea sa de procuror, l-a acuzat că „tolerează lipsa de pregătire profesională și inactivitatea procurorilor din subordine”. Față de această atitudine, procurorul șef secție l-a rugat să nu mai folosească tonul răstit și să nu mai ție în dialog cu procurorii pentru că, în caz contrar, va chema jandarmii care asigură ordinea în clădire.

Procurorul C.M.P. a întocmit într-un singur exemplar un proces-verbal de studiere a dosarului, în care , din eroare a indicat prenumele ca fiind „I...”, împrejurare față de care pârâtul a refuzat să-l semneze. A părăsit biroul luând asupra sa procesul-verbal întocmit de procurorul C.M.P..

Procurorii C.M.P. și A.Ț. au fost nevoiți să meargă pe holul instituției pentru a solicita restituirea actului întocmit, însă pârâtul a refuzat, situație față de care procurorul C.M.P. i l-a smuls din mână.

Verificările prealabile cu privire la aceste aspecte au fost finalizate la data de 03.02.2014.

Prin rezoluția din data de 03.02.2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de procurorul M.M. din cadrul DIICOT – Serviciul Teritorial B. sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privitor la conduita necorespunzătoare pe care a avut-o la data de 12.11.2013 la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul B..

La data de 04.02.2014 a fost comunicată pârâtului procuror M.M. rezoluția de începerea cercetării disciplinare. La aceeași dată i s-a pus la dispoziție dosarul cu

probe administrate în cadrul verificărilor prealabile și a fost audiat cu privire la conduita pe care a avut-o la 12.11.2013 față de procurorii Parchetului de pe lângă Tribunalul B..

La data de 07.02.2014 pârâtului procuror i s-au prezentat probele administrate în cadrul cercetării disciplinare efectuată în cauză, atât cu privire la sesizarea agentului de poliție Ș.C., cât și cu privire la sesizarea formulată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta curte de Casație și Justiție.

Acesta nu a propus probe în apărare și nici nu a formulat obiecțiuni cu privire la efectuarea cercetării disciplinare.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 07.02.2014.

Analizând probele administrate în cauza, Secția reține următoarele:

La data de 22.04. 2013 procurorul M.M. a formulat plângere penală împotriva agentului șef principal C.A. din cadrul Secției..... Poliție sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea infractorului și fals intelectual, fapte pretins comise cu prilejul instrumentării dosarului nr. ____/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 (vol. II fila 30).

În acest mod s-a format dosarul nr. ____/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul B., repartizat spre soluționare procurorul C.P..

Prin ordonanța nr. ____/P/2013 din data de 19.06. 2013 procurorul C.P. a dispus delegarea lucrătorilor de poliție din cadrul Poliției Sectorului să efectueze anumite acte de cercetare penală (vol. II fila 29).

La data de 06.08. 2013, dosarul nr. ____/P/2013 a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul B. (vol. II fila 28).

Ulterior, la 27.08.2013 procurorul M.M. a solicitat conducerii Parchetului de pe lângă Tribunalul B. acordarea posibilității consultării dosarului nr. ____/P/2013, în calitate de parte vătămată (vol. II fila 27).

Neprimind răspuns, la data de 18.09.2013, a formulat o cerere de revenire la cererea formulată anterior, solicitând acordarea posibilității consultării dosarului nr. ____/P/2013 (vol. II fila 26).

Prin rezoluția din data de 24.10.2013 procurorul C.P. a admis cererea de studiere a dosarului nr. ____/P/2013 și a comunicat pârâtului procuror că se poate prezenta la data de 12.11.2013, în intervalul 8.00-16.00, la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., camera ____ pentru studierea dosarului (vol. II fila 23 - 25).

La data de 12.11.2013, în jurul orelor 11.40, procurorul M.M. s-a prezentat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., pentru a studia dosarul nr. ____/P/2013, fiind primit de martora C.M.P., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., care l-a invitat să ia loc la unul dintre birourile aflate în camera ____.

Așa cum rezultă din declarația martorei C.M.P., pârâtul a studiat cca. 30 minute dosarul nr. ____/P/2013, apoi a început să-i reproșeze, pe un ton ridicat și vădit enervat, că trebuia să se abțină în această cauză și că nu a efectuat nici un act de urmărire penală, cerându-i explicații în legătură cu această inactivitate.

În acest interval de timp, la unul dintre birourile aflate din această încăpere, martora C.M.P. împreună cu procurorul A.Ț. redactau un referat cu propunere de arestare preventivă, în dosarul penal nr. ____/P/2013, întrucât măsura reținerii urma să expire la orele 17:35.

Martora a susținut că starea de incompatibilitate pe care i-a reproșat-o pârâtul procuror ar fi fost determinată de faptul că a contrasemnat soluția de neînceperea urmăririi penale dispusă de procurorul stagiar G.A.N. în dosarul nr. ____/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria _____, dosar în care referatul cu propunere de netrimitere în judecată a fost întocmit de agentul șef principal de poliție C.A., care avea calitatea de făptuitor în dosarul penal nr. ____/P/2013.

Martora i-a precizat pârâtului că nu are niciun motiv de abținere și întrucât pârâtul procuror a început să țipe și să adopte un comportament necorespunzător i-a

solicitat să-și revizuiască atitudinea, precizându-i că poate formula cerere de recuzare.

Întrucât pârâtul procuror M.M. a continuat să comenteze, pe un ton ridicat, și despre modul de instrumentare a dosarului penal nr. ____/P/2013, reproșându-i martorei că nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile de serviciu, în discuții a intervenit procurorul Ț.A., care, neputându-se concentra asupra propunerii de arestare la care lucra, i-a solicitat pârâtului să înceteze cu acest comportament violent verbal, întrucât perturbă activitățile celorlalți procurori, iar dacă este nemulțumit de modul de instrumentare al dosarului penal nr. ____/P/2013 să formuleze în scris orice cerere.

Fiind întrebat de către pârât ce calitate are și cerându-i să nu intervină în discuții și să-și vadă de treaba lui, martorul A.Ț., așa cum relevă în declarațiile date în cauză, susține că i-a răspuns că și el este procuror și prim modul în care se comportă îi perturbă întreaga activitate. Martorul arată că pârâtul i-a răspuns că este procuror DIICOT și „eu arestam d-ăștia ca tine!”, împrejurare în care a fost avertizat că nu trebuie să se adreseze cu calitatea de procuror deoarece prezența sa în acest birou este justificată de calitatea sa de parte vătămată în dosarului penal nr. ____/P/2013.

Martorul Ț.A. învederează că pârâtul procuror, vădit enervat, s-a ridicat de la biroul la care studia dosarul și s-a îndreptat spre el. În aceste împrejurări, a intervenit martora C.M.P., care s-a îndreptat spre pârât și i-a cerut să se calmeze.

Martora I.R., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., susține că a auzit de pe hol țipete și a intrat în camera ____ și a întrebat-o pe colega sa B.M. ce se întâmplă. De la aceasta a aflat că un procuror de la DIICOT țipă la procurorii P.C. și Ț.A. și, fiind intrigată de cele aflate și dorind să discute în legătură cu propunerea de arestare preventivă la care lucrau procurorii P.C. și Ț.A., a intrat în camera ..., unde pârâtul procuror, aflat în picioare, gesticula și țipa la aceștia.

Arată că a intervenit spunându-i pârâtului că atitudinea sa este neadecvată și

că perturbă activitatea mai multor colegi, țișetele sale auzindu-se de pe hol, precum și din alte birouri.

Învederează că, în aceste împrejurări, pârâtul procuror i s-a adresat „Tu nu vezi cum arăți?” apoi i-a răspuns că nu știe cu cine vorbește și nu are niciun drept să-i facă observații, iar dacă își va întreba șefii va afla că el este procuror DIICOT, cu mult deasupra ei. Martora mai arată că pârâtul i-a spus că este „procuror M.” parte vătămată într-un dosar instrumentat de procurorul C.P. și are dreptul să țișe pentru că nu i s-au respectat drepturile procedurale. De asemenea, martora susține că a încercat să-i explice că orice nemulțumiri se sesizează în scris, dar pârâtul i-a răspuns că nu are nicio încredere în astfel de procurori, că toți care au terminat INM-ul sunt necompetenți, procurori „de duzină”, care au intrat în magistratură prin fraudă. În aceleași împrejurări, susține că pârâtul a afirmat că „a arestat mulți ca noi”, dar a și format mai mulți procurori, dar ar fi refuzat să formeze un procuror ca I.R., pentru că nu are niciuna din calitățile necesare unui procuror și nu poate fi educată pentru această profesie, ocazie cu care martora i-a solicitat să aibă o discuție civilizată și să se rezume la consultarea dosarului. (vol. II, fila 81)

Deoarece discuțiile pe ton ridicat au continuat, martora B.M., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., aflată în camera, a sesizat procurorul șef Secție urmărire penală, S.B., care s-a deplasat în camera, moment în care pârâtul procuror M.M.1-a întrebat dacă este șeful secției.

La răspunsul afirmativ al acestuia, pârâtul procuror a afirmat pe un ton răstit „Dumneata ai văzut în ce hal sunt efectuate cercetările în dosarele procurorilor de aici? Cum poți să tolerezi astfel de procurori?”

Martorul S.B., susține că pârâtul procuror, tot pe un ton ridicat, a făcut referire și la lipsa de pregătire profesională a procurorilor Parchetului de pe lângă Tribunalul B. (vol. II, fila 87). Arată că l-a rugat să nu mai folosească acest ton și să nu mai țișe în dialog cu procurorii pentru că, în caz contrar, va chema jandarmii care

asigură ordinea în clădire, însă pârâtul, pe același ton agresiv, i-a spus că „este procuror la Parchetul General și vor vedea ei”, ocazie cu care martorul i-a atras iarăși atenția să renunțe la acest ton, precum și la invocarea calității de procuror la Parchetul General, în condițiile în care se află la Parchetul de pe lângă Tribunalul B. în calitate de parte vătămată, după care a plecat din birou, la scurt timp fiind urmat de procurorul I.R..

Pentru a pune capăt discuțiilor, procurorul C.M.P. a întocmit un proces-verbal, într-un singur exemplar, în care a menționat că procurorul M.M.a studiat dosarul nr. ____/P/2012, între orele 11:40 – 12:10, înscris pe care l-a înmănat acestuia pentru a-l citi și semna.(vol. II fila 21).

Întrucât în cuprinsul procesului verbal întocmit de martora C.M.P. s-a strecurat o eroare materială, în sensul că a fost menționat greșit M. I. în loc de M. M., pârâtul s-a enervat din nou, împrejurare față de care a luat cu sine procesul-verbal și a ieșit din birou spunând „Pe acesta îl iau eu!”

Observând gestul pârâtului procuror, martorul Ț.A. susține că a ieșit pe hol după acesta și i-a cerut să restituie înscrisul, întrucât trebuie să fie atașat la dosar, explicându-i totodată că dacă prenumele este greșit, este vorba de o eroare materială care se poate remedia.

Întrucât procurorul M.M.a refuzat restituirea înscrisului, la fața locului a venit martora C.M.P., care profitând de neatenția pârâtului i l-a luat din mână, după care pârâtul a părăsit sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul B..

Cu privire la eroare materială strecurată, martora C.M.P. a întocmit procesul-verbal de îndreptare eroare materială din data de 12 noiembrie 2014 (vol. II fila 22).

În aceeași zi - 12 noiembrie 2014 - pârâtul procuror M.M.a formulat cerere de recuzare a procurorului C.M.P., înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul B. sub nr ____/VIII/1/2014.

Prin ordonanța nr. ____/VIII/1/2014 din data de 14 noiembrie 2014 prim procurorul A.B.G. a respins ca neîntemeiată cererea de recuzare formulată de procurorul M. M..

Prin rezoluția nr. ____/P/2013 din data de 14 noiembrie 2014 procurorul C.M.P. a dispus neînceperea urmăririi penale față de agentul șef principal C.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea infractorului și fals intelectual, apreciind că faptele reclamate de procurorul M.M.nu există.

Cu privire la incidentul din data de 12 noiembrie 2014, care a avut loc în incinta Parchetului de pe lângă Tribunalul B., martora C.M.P. a întocmit un proces-verbal în care a învederat cele petrecute, înscris care a fost înaintat pe cale ierarhică la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a constituit temeiul sesizării formulate de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împrejurare față de care, Secția constată, ca neîntemeiată, susținerea pârâtului formulată în întâmpinare, cu privire la acest aspect.

Cu ocazia audierii în cadrul cercetării disciplinare, pârâtul procuror M.M.a confirmat starea de fapt reținută în sesizarea formulată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, însă a susținut că acuzele care i se aduc nu sunt reale. Arată că a vorbit pe un ton mai ridicat întrucât cei patru procurori nu au avut o conduită corespunzătoare. Susține că nu s-a prevalat de calitatea sa de procuror, cu un anumit grad profesional. Aceleași aspecte le-a relevat și cu ocazia audierii în fața Secției.

Potrivit art.99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară "manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu".

Potrivit art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Conform dispozițiilor art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate. În același articol se arată că relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Codul deontologic reia aceste obligații impuse magistraților și le transpune în norme de etică profesională.

Totodată, conținutul acestei abateri disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore, privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

Integritatea magistratului este o îndatorire fundamentală a profesiei, aceasta rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

Integritatea presupune ca magistratul să se asigure că are, în ochii unui observator rezonabil, o conduită ireproșabilă, iar manifestările și acțiunile sale să fie de natură a crea încrederea oamenilor în integritatea sistemului judiciar, inclusiv a magistraților. Relațiile judecătorilor și procurorilor la muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfășoară.

Onoarea reprezintă reputația pozitivă a omului, recunoscută de societate, iar onoarea profesională a judecătorului sau procurorului implică obligația acestuia de a nu pune în pericol, prin conduita sa profesională și morală, imaginea publică a magistratului.

Probitatea profesională constă în atitudinea magistratului de a se abține de la orice comportament care este contrar legii, lipsit de tact sau de bună-cuviință.

În ceea ce privește prestigiul justiției, acesta reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului, în ansamblul său.

Din interpretarea logică și teleologică a tuturor textelor normative enunțate anterior, raportat la speța de față, rezultă că modelarea statutului disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora, implică și extinderea obligației de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției.

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie ca pârâtul procuror, în exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, să încalce standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește, să se implice în activități care prejudiciază reputația Ministerului Public sau a sistemului judiciar, în ansamblul său, ori prin conduita sa, să aducă atingere valorilor sociale și morale unanim acceptate de comunitatea în care își desfășoară activitatea.

Astfel, Secția reține că manifestările pârâtului, astfel cum au fost prezentate mai sus, constând în adoptarea unui ton ridicat, amenințator și chiar denigrator la adresa procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., cu care a intrat în contact la data de 12.11.2013, perturbând pe perioada incidentului, buna desfășurare a activității procurorilor din cadrul acestei unități de parchet, care aveau de soluționat o propunere de arestare, ce reclama urgență, cu toate că i s-a cerut de mai multe ori să aibă o conduită civilizată, chiar și de către șeful secției de urmărire penală, care a fost chemat la fața locului pentru a aplană incidentul și care a fost nevoit să-i atragă atenția că va fi nevoit să apeleze la jandarmul de serviciu pentru a lua măsurile legale, sunt de natură a duce atingere probității profesionale și prestigiului justiției.

De asemenea, Secția constată că pârâtul procuror, în cadrul incidentului, a făcut referire, nejustificat, la calitatea sa de procuror DIICOT, iar cu ocazia înmânării spre semnare a procesului verbal de studiere a dosarului penal ____/P/2013 și l-a însușit pe nedrept, cu toate că avea cunoștință că trebuie să rămână la dosarul cauzei, procurorii Ț.A. și C.M.P. fiind nevoiți să alerge după pârât pe hol, unde acesta a refuzat predarea, martora C.M.P. reușind într-un moment de neatenție să i-l smulgă din mână.

În consecință, Secția reține că manifestările pârâtului au fost de natură a crea în ochii unui observator rezonabil îndoieli cu privire la probitatea morală și profesională a acestuia.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este cea a intenției, magistratul realizând că încalcă principiile ce guvernează conduita sa în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv afectarea probității profesionale și a prestigiului justiție, urmărind sau acceptând eventualitatea producerii lui.

Sub aspectul formei de vinovăție, Secția reține intenția indirectă a pârâtului în săvârșirea acestei abateri, acesta, prin conduita adoptată, acceptând afectarea probității profesionale și a prestigiului justiției, în ansamblul său.

Statutul profesional al magistraților impune, printre altele, și obligația de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției, chiar și dincolo de raporturile de serviciu propriu-zise.

Responsabilitatea în menținerea imaginii și statutului magistratului revine acestora chiar și în afara cadrului profesional, fiind obligați să se abțină de la astfel de manifestări compromițătoare sistemului judiciar în ansamblul său. Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtului față de manifestările sale a fost aceea de prevedere a rezultatului faptei sale, pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de conduită impuse de profesie, cât și la cerințele societății, concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate.

Urmarea produsă constă în afectarea prestigiului justiției și a demnității funcției de magistrat.

Pentru aceste considerente, Secția reține în sarcina pârâtului procuror săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012, faptă ce face obiectul sesizării formulate de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată pârâtului, în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările concrete în care pârâtul a săvârșit fapta, gravitatea acesteia precum și urmările produse.

Astfel, Secția va avea în vedere că manifestările pârâtului au fost săvârșite în afara exercitării atribuțiilor de serviciu și au fost percepute în mod negativ de colectivul de procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B.. În aceste condiții, Secția reține că prin săvârșirea acestei abateri s-a adus atingere relațiilor sociale referitoare la prestigiul justiției, respectiv onoarei și probității profesionale.

De asemenea, Secția va avea în vedere și circumstanțele personale ale pârâtului procuror, vechimea acestuia în profesie, faptul că și-a îndeplinit cu conștiinciozitate atribuțiile de serviciu și că se află pentru prima dată în fața Secției pentru procurori în materie disciplinară.

Ținând cont de toate aceste împrejurări, care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând săvârșirea abaterii și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni mai ușoare, care să-i atragă atenția asupra abaterii comise și a consecințelor acesteia.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „avertisment”.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Cu unanimitate:

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva

domnului M. M., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial B..

În baza art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului M. M., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial B., sancțiunea disciplinară constând în „avertisment” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce face obiectul sesizării formulate de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului M. M., procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial B. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată, faptă ce face obiectul sesizării formulate de agentul principal de poliție Ș.C. din cadrul Poliției Orașului P..

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 25 iunie 2014.

Președinte,

Procuror _____

Procuror _____

Procuror _____

Procuror _____

